

Összeült a Hazafias Népfrent III. kongresszusa

(Folytatás az I. oldalról.)
lástól a népi hatalom kivívása és a szocializmus építése.

A népfrentben részt vevő társadalmi erők összetétele és a népfrent politikai célkitűzése az idők során változott, de megmaradt és erősödött a népfrentpolitika alapja; az alapvető társadalmi osztályok összefogása.

a munkások, a kommunizmus vezetésével a nép előtt álló legfontosabb feladatok megoldására. Ez a társadalmi összefogás úgy szélesedett és ölelt fel mind nagyobb és nagyobb tömegeket, ahogyan előre haladtunk a szocializmus irányában. Az alapvető társadalmi osztályok és rétegek — a munkások, a parasztok, az értelmiség — összefogása a népfrentben nem taktikai, hanem ideiglenes jellegű, hanem hosszú távú történelmi perspektívára szól.

Fontos ezt hangsúlyozni, mert nálunk is akadtak, akik a népfrentben csupán a párt politikájának valamiféle taktikai eszközt láttak,

Az egyedüli nemzeti politika

— A magyarországi népfrentmozgalom közel 30 éves tapasztalatai alapján levonhatunk néhány tanulságot, megállapíthatjuk a mai népfrent néhány fontos jellemzőit:

— **Elsősor:** a Hazafias Népfrent sajátos politikai tömegmozgalom, amely történelmi hagyományaihoz híven a nemzet előtt álló nagy feladatok megvalósítására hívja egységbe a magyar társadalom minden osztályát és rétegét, minden hazánkfíát. A Hazafias Népfrent ma ar-

s azt kezdetben a hatalom meghódításáig, majd a szocializmus alapjainak lerakásáig, esetleg megszüntetéséig tartották érvényesnek és szükségesnek. Meggyőződésünk, hogy a népfrentmozgalomnak a szocializmus teljes felépítésében, majd a kommunizmus építésében is meglesznek a maga — senki más által el nem végezhető — feladatai.

Amíg léteznek társadalmi osztályok, addig szükséges ezek összefogása,

tehát van tere a népfrent tevékenységének. Amíg elengedhetetlen a politikai párt, a kommunista párt irányító, vezető tevékenysége a társadalom életében, addig szükséges a párttagok és pártönkivüliek harmonikus együttműködésének biztosítása és ebben van helye és szerepe a népfrent tevékenységének is. Tapasztalataink arra utalnak, hogy

az osztályok összefogása a népfrent keretében, a párt vezetésével a legkedvezőbb feltételeket teremti a szocializmus, majd a kommunizmus felépítéséhez.

szólítja fel híveit, hogy erejükkel, tehetségükkel, munkájukkal, hazafias lelkesedéssel vegyenek részt a virágzó szocialista Magyarországon teljes felépítésében, mert

ez az egyedüli magyar nemzeti politika, ez szabadságunk, függetlenségünk, szuverenitásunk, boldogságunk záloga.

— **Másodsor:** a Hazafias Népfrent a Magyar Szocialista Munkáspárt, egy nemzeti céljaink legkövetkeztesebb harcosa vezet. A nép-

front a párt politikája alapján fejt ki tevékenységét.

— A nemzet felemelkedésért vívott hosszú küzdelem sikereit és balsikereit egyaránt azt tanúsítják, hogy a népfrentmozgalom mindig akkor volt a legeredményesebb, amikor a munkások mellett más társadalmi erők is elfogadták és magukévá tették a munkások pártjának politikáját és vezetését.

A Történelmi Emlékbizottság, a Magyar Front, a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front tevékenységének alapja a munkások pártjának politikája volt.

Párt nélkül, a kommunista pártnak a mozgalomban e betöltött vezető szerepe nélkül, nincs népfrent: ez a közel 30 éves magyar népfrentmozgalom fontos tanulsága.

Harmadsor: a Hazafias Népfrent a szocialista nemzeti egység fejlődésének fontos letéteményese. Tevékenységének alapvető célja: társadalmunk összeforrtóságának erősítése.

Erre ma minden adottságunk megvan, mert hazánkban ma minden társadalmi osztály és alapvető réteg érdeke azonos és egybeesik a szocializmus teljes felépítésének igényével.

Ez a legszélesebb körű nemzeti összefogás alapja; ez ad minden eddiginél nagyobb lehetőséget a népfrentmozgalom tevékenységének.

A népfrent célja, hogy minden dolgozót egyesítsen, aki a békének, hazánk függetlenségének, országunk felvirágoztatásának, népünk jóléte további fokozásának ügyét magának vallja,

s munkálkodik is érte.

— **Negyedsor:** a Hazafias Népfrent — a hasznos közéleti tevékenység kiemelkedő szerkesztője.

Fórumot ad mindenkinek a politikai életben, aki tehetségét, jószándékát a nép, a közösség javára akarja fordítani.

— **Ötödsor:** szervezeti formáját tekintve, a Hazafias Népfrent — mozgalom. A kötetlen, a legszélesebb tö-

megeket átfogó mozgalmi keretek bizonyultak a legalkalmasabbnak arra, hogy mind több és több embert bevonjanak az aktív politikai tevékenységbe.

A tapasztalat azt tanácsolja: ne változtassunk ezen a formán,

helyen, ha a Hazafias Népfrent továbbra is egyre szélesebb tömegeket, az egész népet átfogó politikai mozgalomként működik.

segés szakismereteket is meg ne szerezne.

Megállapította, hogy az élet minden vonatkozásában igazolta azt a gyakorlatot, hogy eltörtök a származásból eredő minden megkülönböztetést a közép- és felsőoktatás egyaránt.

A népfrentnek segítenie kell a munkás- és paraszt-származású fiatalok továbbtanulását.

A tudomány fejlesztésének fontosságát aláhúzza Kállai Gyula alapvetőnek mondotta, a tudományok kutatásának a legfontosabb feladatokra való koncentrálsának szükségességét.

A tudományok kutatásának a népgazdaság fejlődésére kell fordulnia,

és a gyakorlatot kell segítenie. Tudományos erőnket össze kell fogunk a legfontosabb feladatok végzésére. Ezért a tudósok munkájukat olyan tudományok lánc szemeiként végezzék, amely lánc végülis a természettel, a gyakorlati alkalmazással kapcsolja össze az elméleti jellegű alap kutatásokat is.

Az irodalom és a művészet problémáit beszélve Kállai Gyula megállapította, hogy megnövekedett a közönség igénye: egyre színvonalasabb, művészebb, szilárd eszméiséget sugárzó, mai életünk sokszor bonyolult kérdéseire eligazító választ vár az alkotásoktól.

A művészek korunkban igen nagy a társadalmi felelőssége, hiszen alkotásai milliókhoz jutnak el. Fel kell azonban az írók és művészek figyelmét hívjunk annak rendkívüli fontosságára, hogy

műveink népünk igényeit csak akkor elégítjük ki, ha napjaink problémáit helyes szemléjével közelednek.

A mai téma nemcsak az egész társadalomnak, vagy az alapvető társadalmi osztályoknak az újért, a szocializmusért vívott heroikus küzdelmét jelenti, hanem az egyes ember mindennapi életét, munkáját, gondját, baját, örömet és bánatát is, az újért folytatott küzdelem sodrában.

Az egyes ember sorsában felvillantani az egész társadalmi gondját — mindig is ez volt a művészet, az irodalom egyik

Legfontosabb feladatunk: gazdasági terveink teljesítése

Belpolitikai életünket — folytatta beszédét Kállai Gyula — az jellemzi, hogy erőnket nem osztja meg a különböző politikai irányok harca, hanem egy akarattal küzdhetünk közös céljaink eléréséért.

Ma belső életünk és munkánk legfontosabb teendője: népgazdasági terveink teljesítése.

— mondom, majd szocialista iparunk továbbfejlesztésének lehetőségeit, ezen belül a termelékenység fokozásának szükségességét, a szocialista nemzetközi munkamegosztás döntő jelentőségét változtatta.

Ezt követően részletesen kifejtette, a mezőgazdasági termelés fellendítése kulcsfontosságú feladatunk. Felsorolta a növénytermesztés, az állattenyésztés megvalósításának céljait, rámutatva, hogy bár agrárpolitikánk középpontjában a korszerű nagyüzem, a szövetkezeti közös gazdaság fejlesztése áll, törődünk kell a háztáji gazdaságok termelésének lehető legjobb hasznosításával is.

A háztáji gazdaságot, ha annak méretei nem haladják meg az alapszabályokban és az állami határozatokban engedélyezett méreteket, nem szabad a közös birtok ellenpótlásaként tekinteni.

és mielőbb meg kell szabadulni attól a sok helyenkisért, káros nézettől, hogy «vagy a közös, vagy a háztáji». A meghatározott keretekben működő háztáji gazdaság a közös gazdaság szükséges és a közösségnek, valamint az egyének hasznára kiegészítője.

A népfrent aktívainak a falusi munkával kapcsolatban figyelmük középpontjába kell állítani, hogy agrárpolitikánkban a termelőszövetkezeti mozgalom győzelemmel a nagyüzemi termelés fejlesztésének problémái kerültek előtérbe.

A termelőszövetkezeti tagokat nem a korábbi osztályhovatartozás, hanem a szövetkezetben végzett munka a közös szövetkezeti gazdálkodásuk alapján ítéli meg minden faluban.

Ez falusi munkánk lényege.

Ma még nem egy helyen elnézik, ha egyes szövetkezeti tagok a maguk egyéni érdekeit a közös rovására is érvényesíteni akarják. A másik hibát azok követik el, akik a termelőszövetkezetekben továbbra is a régi paraszti rétegződés szerint különböztetik meg az emberket és korábbi hovatarozásuk alapján bíráskodnak velük.

Az emberek megítélésének alapja mindenütt a szövetkezet javára végzett munka legyen.

Kulturális életünkről szólva megállapította, hogy a nyolcosztályos, politechnikai képzést is nyújtó általános iskola kiállta az idők próbáját. A középsikolai oktatás nem sok idő múlva általánossá válik: 10 éven belül, terveink szerint, elérjük, hogy mindenki középsikolát végezzen, de nem engedhetjük meg azt a luxust, hogy 12 évig üljön a fiatal az iskolában anélkül, hogy egyéb tanulmányainak végzésén kívül a termelőmunkában való részvételhez szük-

A szocializmus felépítése az egész nép ügye

Ebben a széles körben megferek a kommunisták és pártönkivüliek, materialisták és a vallásos emberek; társadalmi és gazdasági rendünknek áldozatra kész hívei, s azok is, akik lassabban ismerik fel, hogy az egyéni és családi gondokon túl a falu, az ország gondja is az övék, s a kettő szorosan összefügg egymással. Ezt a széles nemzeti összefogást abban a meggyőződésben hirdetjük és valósítjuk meg, hogy

a szocializmus felépítése nem lehet csupán a párt, vagy csupán egy társadalmi osztály ügye, hanem kizárólag az egész nép műveként, mindannyiunk közös alkotásaként változhat meg.

— Ennek a széles körű nemzeti egységnek — s ezzel együtt a népfrentmozgalomnak is az alapja is — a munkás-paraszt szövetség.

A munkások és a parasztok összefogása volt hazánkban az alapvető erő, amely biztosította a néphatalom kivívását és megvédését,

lehetővé tette a szocializmus építését. Most ez a szövetség új tartalommal gazdagodott: lényegében azonos szocialista termelési viszonyok között dolgozó osztályok összefogásává vált; s ezzel elmélyült szocialista jellege.

Ez meghatározza a nemzeti egység politikai tartalmát is: ez a harc a szocialista rendszer védelméért és fejlesztéséért, a szocializmus teljes felépítéséért, a békéért, a nemzeti függetlenség védelméért, küzdelem a nemzetközi imperializmus és a még meglévő belső ellenséges erők és tendenciák ellen.

— Az osztályharc hazánkban tovább folyik, bár tartalma, formái, módszerei megváltoztak. Az osztályharc célja: a szocialista nemzeti egység megvalósítása, egész nemzetünk egységbeoktatása a szocializmus politikai és világnézeti platformján. Nem harcolunk senki ellen múltja miatt; senkit sem tartunk ellenségünknek pusztán amiatt, mert azelőtt kiszámányoló osztály tagja

volt, vagy annak leszármazottja.

Ma mindenkit végzett munkája és mai magatartása alapján ítélünk meg.

Úgy gondoljuk, hogy aki nincs ellenünk, az velünk van és velünk lehet abban a munkában, amelyet a szocialista Magyarország teljes

felépítéséért folytatunk. Ebben az értelemben — rendszerünk megőrzött ellenségeinek maroknyi csoportjától eltekintve — hazánkban mindenki »népfrentos« s

most már azt mondhatjuk, hogy az egész magyar nép a Hazafias Népfrentben tömörült.

Kossuthról szólván

a hármasszázéves évforduló alkalmával

Március 19: Magyarország német megszállásának huszadik,

március 20: Kossuth halálának hetvenedik,

március 21: a Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának negyvenötödik évfordulója.

1849. március 20-án, a torinói Via dei Mille 22. szám alatti kétemeletes házában, 92 éves korában meghalt egy aggyasztán. Az utcán — ha találkoztak vele — a polgárok tiszteletteljesen „il gran generale”-nak szólították. A magyar nép „apáknak” nevezte. Engels Frigyes, majd fél évszázaddal azelőtt 1849-b en a Neue Rheinische Zeitungban ezt írta róla: „Hosszú idő óta először látunk igazi forradalmi jellemet, férfit, ki népe nevében vállalja merte az élet-halál harcot, ki nemzete számára Danton és Carnot egy személyben, Kossuth Lajost...” Hetven évvel ezelőtt halt meg, létét mégis szinte testközelben érezzük, hiszen még megszorítható a kéz, mely egykor Kossuth homlokát illette. Itt van köztünk Lyka Károly, művészettörténész, aki ifjúkorában Kossuth ágya mellett állt. Ilyes Gyula írta meg pár éve, miképp találkozott a szabadságharc egyik neves alakjával, Madarász Józseffel, aki 104 éves koráig a sárkeresztúri kerület képviselője volt. A költő még megérintette azt a kezét, melyet Petőfi is fogott egykor. Így lüktet át kézfogásokkal is a történelem emberi árama, s jutnak testközelbe hősök, kik a mi számunkra már a történelmi múlt Pantheonjában magasodnak.

Emberi emléke tehát ennyire testközeli, de vajon mi volt a sorsa a torinói nagy halott politikai, eszmei emlékének? Az újabbról magyar történelem legnagyobb alakja ő. A régebbi századokban is csak tétovázva, medítálva válogathatnánk a legnagyobbak közt: vajon ki állítható melléje? S mégis: Kossuth örökségével valami különös dolog történt. Csak az irodalmat figyelve: irodalmunk alig-alig fordult Kossuth alakja felé. Szinte nincs is regényünk, melynek ő a központi hőse, még mellékalaként is alig

túnik fel. Holott mennyi könyv van, amelyek ellenfeleinek, köztük különösen Széchenynek állít emléket! Tartózkodás a forradalmár nyugtalanító emléke: ez magyarázza a Széchenyi, Bathány, Deák kultust, Kossuth elhallgatását. A régi magyar uralkodó osztály számára Kossuth nem 1849-ben, hanem 1849-ben halt meg. Az a magyar parlament, amely létét köszönhet Kossuthnak, az ag Kossuthot 90 éves korában megfosztotta magyar állampolgárságától. Az a magyar minisztérium, amely Kossuth közléti harcai következtében jött világra, megtiltotta hivatalnokainak, hogy a modern magyar állami szervezet megteremtőjének temetésén megjelenjenek. S az a m. kir. honvédség, melynek Kossuth volt a szervezője, tüntetően távolmaradt a nagy alapító végtisztességétől. A nép pedig? Zokogó ezrek térdeltek a vasút mentén, ahol Kossuth apánk halottas vonata elhaladt.

Kossuth 1919. után is „destruktív” elemmé vált a reakciós hatalom szemében. A forradalom és függetlenség géniusának, hagyatékának megtagadása tövényszerűen vezetett a nemzeti tragédiához. Halálának ötvenedik évfordulóját már ünnepeink — tüntetően ünnepeink — készült a „jobbik”, az „igazi” Magyarország, de ez a dátum a nemzeti szígyen gyásznapja lett. Halálának ötvenedik évfordulóján, 1944. március 20-án már nem volt szabad Kossuthra emlékezni. Ajultán és letaglózva hevert az ország a német fasiszta hódítók csizmája előtt: Horthy a furdőszobájába húzóva hallgatta, miképp közeledtek feléje elfogó. Mintha nem is az az ország lenne ez, amelyről Engels joggal írta említett cikkében: „... első ízben 1793 óta meri szembe-szegezni egy nemzet, melyet körülzárt az ellenforradalmi túlerő, a gyáva ellenforradalmi dühnek a forradalmi szenvedélyt... a dicső 1793-as esztendő (a francia polgári forradalom éve) minden főbb vonását megtaláljuk a Kossuth által felfegyverzett, megszerzett és fellelkesített Magyarországon”. Horthy Magyarországa valóban nem is az az ország volt. Hiszen 1848—49 óta egyetlen egyszer mutat fel Magyarország ilyen tulajdonságokat: 1919-ben, a Magyar Tanácsköztársaság hónapjaiban, amikor az urai által vághóhídra vitt, eladott és feladott Magyarországon, 1849 óta először találkoznak a Kossuth lelkesített Magyarországgal újra felragyogó arcával. A Tanácsköztársaság proletárhatalma merte csak szembe-szegezni — és szembe merte szegezni! — az ellenforradalmi dühnek a forradalmi szenvedélyt. 1919 tavaszán éppúgy keltek fel a nincstelen, éhező és szinte fegyvertelen proletár ezredek a háza, a nemzeti függetlenség védelmére, mint Kossuth szavára az 1849-es zászlóaljok.